No. 127. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 22 October.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

De Heeren van Nes en van Dam van Isselt.

Deze heeren hebben, in den laatsten tijd, een politiek gedrag gehouden, hetwelk tot vele bedenkingen niet alleen, maar ook tot VERDENKING, met opzigt tot hunne bedoelingen en hun staatkundig *karakter*, heeft aanleiding gegeven.

De Heer VAN NES stemde vóór, — ja verdedigde zelfs, eene wet op de algemeene rekenkamer, die door velen, en ook door ons, als hoogst *onvolledig*, als voor veel verbetering vatbaar beschouwd werd.

De Heer VAN DAM stemde vóór al de uitgaven voor 1842 en 1843, met uitzondering van die voor het huis des Konings, — ongeacht velen, en ook wij, van oordeel waren, dat die uitgaven hadden behooren te worden verworpen:

eensdeels, om daar door te eerder tot de verbetering van het geheele politieke stelsel in Nederland te geraken;

anderdeels, om, mogt *dit*, door eene *slechts gedeeltelyke* verwerping der Begrootings-wetten, niet kunnen worden verkregen, dan ten minsten, door de verwerping van zoovele als het kon, de meest mogelijke bekrimping en bezuiniging in onze staatsuitgaven] te erlangen.

Aan dit laatste wilde de Heer VAN DAM echter de hand niet leenen; want, meende hij, wordt onze staatshuishouding niet *geheel* gewijzigd, niet op veel eenvoudiger schaal gebragt; bekomt de natie geen Ministerie, waarop zij vertrouwen ~~stelt; — wil de meerderheid der Kamer~~ *dit* niet; dan is hetgeen er door verwerping te erlangen is, zóó onbeteekenend, dat het niet der moeite waardig is, de Ministers, individueel, ieder voor zijn Departement, te bemoeijelijken; om eenige onbeduidende sommen op derzelver budgetten te schrappen; dan zal ik vóór stemmen, opdat niet ook zóódanige Ministers, die vertrouwen verdienen en die den goeden weg op willen, welligt gedrongen worden, hun ontslag te nemen, en daardoor ook het goede, dat nog door deze voor het vaderland kan worden verrigt, verloren ga.

De vraag ontstaat nu maar: geven de gedragingen dezer mannen, ten gevolge van dit een en ander, stof tot gegrond wantrouwen, met opzigt tot hunne politieke bedoelingen, voor het vervolg?

Volgens sommigen ja! Meerderen zeggen, in gemeenzame spreekwijze: ZIJ DRAAIJEN; ZIJ GAAN DOOR DEN WIND.

Om mannen, als waarvan hier de rede is, te beoordeelen, ja te veroordeelen, moet men naar ons inzien iets dieper doordringen, en niet louter aan het uitwendige, het oppervlakkige blijven hangen.

Het zijn toch de zoodanige, die, toen er meer moed, meer geestkracht, meer volharding vereischt werd, dan in deze dagen; toen de vaderlijke regering bloeide, in al hare kracht, en hij die het kinderlijkst gehoorzaamde, het kinderlijkst vertrouwde, het kinderlijkst zich onderwierp, en medewerkte, dat ook de natie dit deed, het meest op verheffing, op hooge begunstiging rekenen kon, — die *toen*, zeggen wij, het onkinderlijkst waren en, hoe klein ook in getale, volstandig de vaderlijke handelingen bestreden en afkeurden, en het verkeerde en heillooze der vaderlijke stappen met kracht deden opmerken, en er tegen waarschuwden.

Zij voerden *toen* bestendig eenen strijd tegen de Ministers; zij doen dit nu niet meer zóó krachtig, zóó volstandig; zij scharen zich zelfs nu en dan aan de zijde van deze. Hoe komt dit? Is er dan *nu* tot stand gekomen, wat zij *toen* verlangden? Zijn hunne inzigten, met opzigt tot het vaderlandsche belang, nu verwezenlijkt? En zoo neen, is eene verandering in hun gedrag dan geene *inconsequentie*?

Oppervlakkig beschouwd, *ja!* Van meer nabij bezien, neen.

De Ministers, die zij vroeger bestreden, bezaten hun vertrouwen *niet*. Het was blijkbaar, dat deze niet al deden, wat zij konden, om het betere voor het vaderland, voor de natie te bereiken. Deze toestand is niet meer dezelfde. Niet al de oude Ministers, maar onderscheidene derzelve zijn afgetreden, en hebben voor mannen plaats gemaakt, welke meer vertrouwen bij de natie bezitten, en ook bij de mannen der Staten-Generaal, die het om eene waarlijk grondwettige regering voor Nederland te doen is. De regering, in 't algemeen, *de Koning*, (naar de uitlegging der regterlijke magt,) heeft ook door onderscheidene daden grond opgeleverd, tot meerder vertrouwen, niet maar alleen door de keuze van eenige, bij de natie vertrouwde *Ministers*, maar ook door, bij vacaturen in den Staatsraad, dezen van zulke mannen te willen voorzien.

Daarenboven vonden nu de nieuwe Ministers, die openbaarheid in onze financien wilden betrachten, een aantal broddels op te ruimen en te herstellen; zij kwamen als in eenen *Augias*-stal, die door hen moest gezuiverd worden; maar, bij dit zuiveren, verkregen zij het aanzien, als waren zij zelven met de gebreken der vroegere administratie besmet, bemorst. Uitgaven b. v., die men vroeger uit geheime kassen vond, en waarmede men toen de Begrootingen verminderde, moesten zij, om der waarheid getrouw te zijn, nu op *hun* budget brengen, en er dit meê *vermeerderen*; want daaronder waren meestal onvermijdelijke uitgaven, of dezulke, waarin niet op eenmaal, maar slechts van lieverlede, bezuiniging te brengen was. Nogtans *werd* er hier en daar bezuinigd, en waren er blijken van den goeden wil, altans van *sommige* Ministers, voorhanden.

In zóóver mogt men dus zeggen, (ofschoon het nog niet *volledig*, niet *algemeen* ~~had plaats~~ gehad,) dat de regering, de Ministers, dat de handelingen en inzigten van Bestuur *veranderd* waren: dat men van *die* zijde, zoo men de straks genoemde gemeenzame spreekwijze bezigen wil, *gedraaid*, en *door den wind gegaan was*, en van de beide, hier bedoelde vertegenwoordigers kan dan alleen gezegd worden, dat zij *mede gedraaid* zijn. Maar de oorzaken hiervan, zijn deze zoo zeer te wraken, dat men hier alsnu geene vaderlandslievende bedoelingen meer, maar alleen *egoismus*, zucht naar eigene grootheid, zou mogen en kunnen aannemen?

Naar ons gevoelen, zou dit oordeel over deze mannen te streng zijn, hunne antecedenten in aanmerking genomen, en de gronden, boven uit een gezet, welke hen tot een veranderd politiek gedrag, in sommige opzigten altans, kunnen geleid hebben.

Zij willen de nieuwe Ministers ondersteunen, omdat zij vertrouwen in *hen* stellen; zij willen voorkomen, dat zij aftreden, voor dat zij den tijd gehad hebben, het goede, dat zij beoogen, werkelijk tot stand te brengen. Zie daar, naar ons inzien, de oplossing van het raadsel! Maar, dat zij daarom met het *geheel* der regering nog geen genoegen nemen; dat zij deze nog verder willen zien gaan; meer vaste, beslissende schreden doen zetten op den constitutionelen weg, opdat er meer afdoende verbeteringen, meer merkbare verligting van 's volks lasten kunnen worden verkregen, hiervan hebben beiden de overtuigendste bewijzen, ook nog in de laatste zittingen, geleverd.

Wij erkennen het, hun gedrag verschilt veel van dat der heeren LUZAC, VAN RECHTEREN, BRUCE, DE MAN, VAN PANHUYS, enz. en wij willen gansch niet beweren, dat de wijze van beschouwing *dezer* mannen niet de regte, de ware is.

Hunne redenering schijnt deze: De regering, zoo als zij nog is zamengesteld, verdient *geene* ondersteuning, *geen* vertrouwen.

Zij zal, blijft zij alzoo ingerigt, *uit zichzelve* niet komen tot hetgeen, waartoe het belang van land en volk vordert, dat zij komen zal. Daarom moet de vertegenwoordiging handelen, en haar dringen, *om* er toe te komen.

De heeren VAN NES en VAN DAM, en meerderen met hen, schijnen te redeneren, als volgt: De regering, zoo als zij nu is zamengesteld, verdient *gedeeltelyk* vertrouwen, omdat er onderscheidene mannen onder zijn, die het goede waarachtig willen. Waar wij dit goede opmerken, willen wij niet tegenwerken, maar ondersteunen.

Bij 's Konings denkwijs, is het mogelijk, ja waarschijnlijk, dat wij op eene geleidelijke wijze zullen komen, waar de toestand der Natie vordert, dat wij komen zullen. Een plotselijke overgang van het eene tot het andere politieke stelsel vindt welligt van meer dan eenen kant bezwaren en bedenking. Daarom willen wij, ofschoon wij mede eenen meer spoedigen overgang wenschen en inroepen, inmiddels het betere, het voorbereidende, dat tot stand komt, als zoodanig waarderen, goedkeuren en ondersteunen, en de mannen, op welke wij vertrouwen stellen, hunne taak niet bemoeijelijken, en dit ook de enkele anderen niet doen, voor zoover er geene dadelijke vrucht van te wachten is. (*)

Men ziet het: deze wijzen van beschouwen zijn zeer uiteenloopend; en nogtans kan men zeer wel, van beide zijden, het waarachtige vaderlandsche belang op het oog hebben; en bestaat er geene noodzaak, om het voor uitgemaakt te houden, dat mannen, welke op de laatst omschrevene wijze redeneren en dienovereenkomstig handelen, vroegere edele beginselen en bedoelingen hebben laten varen, en nu alleen door zelf- of eerzucht worden gedreven.

(*) De nog altijd hooge uitgaven door de NIEUWE ministers voorgedragen goed te keuren, en die van enkele OUDE, in hetzelfde geval, te verwerpen, kon ook bezwaarlijk den schijn van partijzucht, van met ongelijke weegschaal te wegen, ontgaan.

M . . . . g 18 October 1841.

Door patent verstond men bij de Romeinen, wat men thans bij ons door octrooi verstaat. Vroeger verstond men bij ons door octrooi belasting: thans verstaat men door patent een voorregt tot het heffen van belasting van eene klasse der maatschappij, waarvan eenige uitgesloten zijn of de gunst genieten van er niet in te deelen. Zonder patent mag noch de nijvere handwerksman, koopman of industrieël, zijn bedrijf uitoefenen; zelfs de schamele 's winters niet met een nietig tentje, op het ijs, in eene nijpende koude, een zuur te verdienen penningske trachten op te halen; waarlijk, een benijdenswaardig voorregt, waardoor dan ook eene klasse der maatschappij, die in het zweet haars aanschijns het lieve broodje verdienen moet, meerder lasten op te brengen heeft dan eene andere, die duizenden van het gemakkelijk couponknippen of van ambtsbetrekkingen oogst. Wanneer nu de nijvere Nederlander, door die meerdere opbrengst, nog maar gewaarborgt ware, dat vreemden hem niet komen onderkruipen; die, gebruik makende van de antinationale geest, dat men bij vreemden gaarne ter markt gaat, met windmakende advertentien, van «omdat zij voornemens zijn, hunne reis naar Frankrijk terug aan te nemen," (soms wonen zij maar te Gent,) koopjes aan de goedgeloovigen aanbieden, tegen hooge prijzen hunne goederen aanbrengen, de kontanten mede nemen, de ingezetenen voor het opbrengen der zware belastingen laten zuchten, en huiswaarts keerende, op de koop toe, in de vuist lagchen, dat hunne list zoo goed gelukt is.

Maar den vreemden uitpakker of rondventer betaalt immers dubbel patentregt?

Voorzeker betaalt hij dat, en het zou mogelijk van goed gevolg zijn, indien er aan den Controleur der belastingen, van ieder vak eenen zaakkundige toegevoegd ware, alsdan zou de meerdere patentopbrengst van eenig nut kunnen zijn, wat nu het geval niet is.

Gesteld, een vreemdeling komt uitpakken, geeft op 14 dagen te zullen verblijven, en dat de goederen, die hij bij zich heeft, de waarde hebben van ƒ1200: dan betaalt hij slechts ƒ5 — in hoofdsom, met de opcenten ƒ7.62⁵. Wat voordeel brengt dit den lande aan, of hoe beantwoord zulks aan het doel, om vreemde uitpakkers of rondventers (colporteurs) te weren? Doch wanneer een zaakkundige met de Controleur de goederen ging opnemen, dan zou veelal bevonden worden, dat er in plaats van de opgegevene ƒ1200. — aan goederen, voor ƒ10.000.— en meer aanwezig waren; in welk geval het patent veel en bezwarend hooger zijn zou; welke meerdere opbrengst dan de nijvere koopman, bij verlies aan de eene zijde, aan de andere de winst zou opleveren van, ten minste eenige opcenten minder te moeten betalen.

Het is te bejammeren, dat er geene vreemdelingen met ministeriële of andere ambtsbetrekkingen kunnen komen uitpakken: dit zou, onzes inziens, het beste middel wezen, om het invretend kwaad geheel uit te roeijen.

D . . . . .

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

LONDEN, den 10. October. Door de stormen heeft men vele scheepsschaden te betreuren. De Urania, van Sidneij vertrokken, is bij West-Hoyle vergaan, de Christina van New-York naar Amsterdam, heeft bij Gosport schipbreuk geleden.

-- Te Manchester is dezer dagen in de fabriek van de firma Elce en Co de stoomketel gesprongen. Zeven menschen, waaronder de ingenieur, hebben op de plaats zelve hunnen dood gevonden, en eene menigte andere zijn zoo deerlijk verwond en verminkt, dat de beschrijving daarvan het hart doet breken. De verwoesting, zoo aan de fabriek, als aan de gebouwen, die het ongeluk hadden zulk een' gevaarlijken buurman zich in derzelver nabijheid te zien vestigen, is verschrikkelijk.

-- Bijzondere brieven uit Macao, van den 20., zeggen, dat de oorlog in China, in weerwil van de betaalde schatting van 6,000,000 dollars, nog verre is van geeindigd te wezen, en dat de Engelsche expeditie er niet toe zal kunnen komen om nog dit jaar Peking ernstig te bedreigen.

Voorts maakt men de opmerking, dat het lang duren van den oorlog het ongelukkige gevolg moet hebben van de Chinezen met de Europeaansche oorlogskunst bekend te maken.

-- In den schouwburg Victoria alhier is verleden week de trap, die tot de bovendste gaanderijen leidt, onder den te zwaren last der zich daarop verdringende menigte, en met al degenen, die zich daarop bevonden, ingestort. Het spreekt van zelfs, dat er vele verwondingen daarbij hebben plaats gehad; maar bij geluk zijn er geene lijken geweest. De grond, langs welken het bloed stroomde, was bezaaid met hoeden, mutsen en shawls.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 17 October. Bij de aanstaande opening van de gewone Zitting der Staten-Generaal van 1841--1842, op morgen, acht men het niet onbelangrijk mede te deelen de volgende lijst der leden, waaruit de Tweede Kamer gedurende de aanstaande Zitting zal zijn zamengesteld. Voor de namen der leden, die in de laatste Zitting geen deel der Kamer uitmaakten, is een * geplaatst.

Noord-Braband, mr. P. Gouverneur, 1842; jonkh. mr. A. P. van Meeuwen, 1842; J. D. baron van Tuyll van Serooskerken van Heeze en Leende, 1843; mr. R. P. Romme, 1843; mr. J. L. A. Luyben, 1844; * mr. A. J. Ingenhouse, 1844, en mr. J. A. Mutsaers, 1844.

Gelderland, mr. M. J. de Man, 1842; mr. H. J. Dijckmeester 1842; J. A. C. baron van Nagell tot Ampsen, 1843; * jonkh. mr. J. F. T. Nedermeijer, ridder van Rosenthal, 1844; E. W. van Dam van Isselt, 1844, en jonkh. mr. W. L. F. C. van Rappard, 1844.

Zuid-Holland, mr. W. J. Junius van Hemert, 1842; mr. F. Frets, 1842; H. baron Collot d' Escury van Heinenoord, 1842; jonkh. O. Repelaer van Molenaarsgraaf, 1842, mr. J. G. van Nes, 1843; mr. G. W. Verwey-Mejan, 1843; mr. L. C. Luzac, 1843; jonkh. J. C. R. van Hoorn van Burgh, 1843; jonkh. mr. D. T. Gevers, 1843; mr. M. A. Wijnaendts, 1843; * A. van Rijckevorsel, H. Zn., 1844; en * mr. P. C. Schooneveld, 1844.

Noord-Holland, jonkh. mr. D. Hooft, H. Zn., 1842; F. C. W. Druyvestein, 1842; mr. J. Enschede, 1842; mr. A. W. Huydekoper, 1843; mr. J. Corver Hooft, 1843 jonkh. mr. A. Warin, 1844; jonkh. mr. H Backer, 1844, mr. P. van Akerlaken, 1844; mr. H. A. H. van Bleiswijk, 1844, en * mr. J. J. Uytwerff Sterling, 1844.

Zeeland, mr. J. C. Hinlopen, 1842; mr. J. de Backer, 1843; en mr. J. Snouck Hurgronje, 1844.

Utrecht, J. van den Velden, 1842; mr. J. K. baron van Goltstein 1843, en W. R. baron van Heeckeren van Brandsenburg, 1844.

Vriesland, B. Binkes, 1842; mr. S. van Welderen Rengers, 1843; mr. T. S. Tromp, 1843; mr. N. van Heloma, 1844, en mr. W. B. Buma, 1844.

Overijssel, mr. G. J. Bruce, 1842; mr A. Sandberg, 1842; mr. R. S. van der Gronden, 1843, en J. H. graaf van Rechteren tot Appeltern, 1844.

Groningen, mr. C. Star Busman, 1842; mr. J. Gockinga, 1843; jonkh. mr. J. E. van Panhuys, 1843, en mr. H. J. H. Modderman, 1844.

Drenthe, mr. G. Kniphorst, 1844.

Hertogdom Limburg, jonkh. A. H. T. Michiels van Verduynen, 1842, J. J. F. M Cornelie, 1842, * M. P. J Petit, 1844.

-- Sedert eenige dagen spreekt men er van, dat de Heer Baud, minister van Marine en Kolonien, met de portefeuille van het departement van Buitenlandsche Zaken zal worden belast, terwijl de Schout-bij-Nacht Arriens, tot minister van Marine zou worden benoemd. De Heer Baud zou echter tevens de zaken van Kolonien blijven besturen.

-- Z. Exc. de minister van Staat van Doorn is nog op het Loo. -- Men meent hier te weten, dat Zr. Ms. komst voornamelijk ten doel heeft het regelen van geldelijke aangelegenheden met de verschillende maatschappijen, waarin Z. M. heeft deel genomen. Volgens geruchten zou Z. M. voornemens zijn, aanstaanden Maandag naar 's Gravenhage te vertrekken.

-- Van den 18 October:

Heden is de Zitting der Staten-Generaal door Z. M. geopend met eene aanspraak, waarvan wij de volgende zinsnede mededeelen:

« Wat mij betreft, indien er iets noodig ware, om mij op te wekken tot het aanwenden mijner beste krachten ten behoeve van den Staat, aan welks hoofd de Voorzienigheid mij heeft geplaatst, ik zou eene krachtige aansporing vinden in de aangename herinneringen, welke mij van mijn bezoek in onderscheiden gewesten zijn bijgebleven. Niet zonder eene levendige aandoening breng ik mij telkens te binnen, hoe ik overal blijken heb ontvangen van gehechtheid en trouwhartigheid. Ik zal aan deze gevoelens, welke ik op hoogen prijs stel, weten te beantwoorden. Mijne beminde onderdanen kunnen op mij rekenen, gelijk ik reken op hen. Hun geluk op hechte en duurzame grondslagen gevestigd te zien, zal het schoonste oogenblik mijns levens uitmaken."

MENGELINGEN.

Bij Neuilly heeft onlangs het volgende voorval plaats gehad, in hetwelk zwakke wezens, van welken men zulks niet verwacht zou hebben, een voorbeeld van bewonderenswaardigen moed en volharding hebben gegeven. Tegen over het koninklijk park van Neuilly, omtrent anderhalf honderd schreden in de vlakte, bewoont een officier uit den tijd van het keizerrijk, de Kapitein *Dumont*, met eene oude huishoudster, een vrij nederig huisje, waar hij van zijn matig pensioen spaarzaam leeft. Ettelijke weken geleden had die Heer zich naar Parijs begeven, en was, tegen zijne gewoonte, des avonds ten negen ure nog niet terug. Met angstig ongeduld zit de meer dan vijftigjarige madame *Lefèvre* haren Heer te wachten, toen zij eindelijk het zand van het naar de woning leidende tuinpad hoort kraken. De Heer *Dumont* was altijd gewoon, bij het openen der tuindeur, als sein driemaal te hoesten. Dit sein was niet gegeven. Toen derhalve iemand, haar bij haren naam roepende, verlangde dat zij de huisdeur zou openen, en zij ook nu de stem van haren meester, niettegenstaande men die poogde na te maken, niet herkende, weigerde zij aan dit verlangen te voldoen, zeggende: « Gij zijt mijnheer *Dumont* niet; ik doe u niet open." — « Dan zullen wij er u wel toe noodzaken," antwoordt oogenblikkelijk een man, die zijne stem niet langer verbergt. Terstond daarop beginnen drie menschen aan de deur te breken, doch gelukkiglijk was zij zoo hecht en zoo vast gesloten, dat zij hunne pogingen te leur stelt. Hierop wenden zij zich naar het eene venster, de woning had er twee; doch ook dit weerstaat hen. Nu komen zij aan het andere raam. Hier was het gevaar allergrootst, want het luik had van onderen, op de wijs van zonneblinden, drie openingen, die uitzigt op den tuin gaven; daarenboven was de bovensluiting slecht en de haak, die van onderen het luik moest vasthouden, gebroken. De oude huishoudster, van dit alles bewust, neemt het kloek besluit, om te weêrstaan zoo lang zij immers kan. Zij grijpt met beide handen een ijzeren kram, die midden in het luik is, en eene woedende worsteling met de aanvallers begint. Twee hunner steken de handen door de zonneblinden en pogen de zwakke planken derzelve te breken. Toen dit niet naar hunnen wensch gelukt, steekt de derde, die intusschen de wacht scheen gehouden te hebben, zijnen arm met eenen langen ponjaard gewapend, door de opening, en poogt de vrouw, door haar in de armen te snijden of te steken, te doen loslaten. Zij houdt vol, maar is eenige minuten lang genoodzaakt, dan den eenen arm dan den anderen los te laten, naar mate de booswicht dezelve met zijnen dolk bereiken kan. Eindelijk evenwel begonnen hare krachten haar te begeven, toen gelukkiglijk twee kleine hondjes, die in huis waren, haar te hulp kwamen. De trouwe diertjes springen op den drempel van het venster, en telkens als een der roovers de hand naar binnen brengt, bijten zij hem uit al hunne magt in de vingers, die zij deerlijk oprijten. Nu rijst de woede der huisbrekers ten top. Onder de vreesselijkste verwenschingen roepen zij de huishoudster toe: « Als wij binnen komen, zullen wij u lid voor lid verscheuren. Wij zullen u tot pulver verbranden." De oude vrouw antwoordt niet, maar houdt volstandig, met wanhopige inspanning van kracht, het vensterluik vast. Op deze wijs had de worsteling vijf en dertig volle minuten geduurd, die aan de arme vrouw eene eeuwigheid geschenen hadden, toen zij eindelijk in de laan, welke langs den tuin loopt, voetstappen gelooft te hooren. Ook de dieven vernemen het gerucht, staken den aanval en luisteren. Oogenblikkelijk daarop steekt Kapitein *Dumont* den sleutel in de tuindeur, en de booswichten nemen in allerijl de vlugt. Toen *Dumont*, vervolgens in de kamer trad, viel de oude huishoudster in flaauwte; hare armen waren als gekorven en de gewrichten bijna verwrongen; overal lag bloed; zelfs lappen vleesch en vel, welke de hondjes van de handen der roovers gescheurd hadden, kleefden aan het venster; al wat hetzelve vast hield was gebroken of uitgerukt, en toen de vrouw het luik losliet, viel het naar buiten in den tuin. Wat het eigenlijke doel van den aanval geweest is, weet men nog niet, daar de schelmen bij den Heer *Dumont* toch geene schatten konden onderstellen. De policie doet nasporingen, maar tot nog toe is niets ontdekt.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 21 October. Sedert den 16 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

De Poenix, G. Kuper, klipzout; Prinses Victoria, T. Jackson, The Rainboun, J. Fiso, beide van Londen met stukgoederen en passagiers; Helena, J. F. Shutteron, St. Petersburg, lijnzaad; Margaretha, W. Green, Darmouth, lijnzaad en matten; Monnickendam, K. W. Jmminck, Plijmouth, lijnzaad; Helene Eugenie, J. Ghillejodtz, Rio-Janerio, koffij; Loetitia, H. J. Rottgers, Riga, lijnzaad; Elisa, C. Fertig, Buenosayres, huiden.

Voor Duinkerken bestemd:

Prinses van Oranje, H. C. Kool, Rotterdam, stukgoederen.

Voor Rotterdam bestemd:

L'Estasette, C. Le Sueur, Duinkerken, stukgoederen.

Voor Napels bestemd:

Heartlijpool, J. Hubband, Stokton, steenkolen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Franciscus, J. P. Meijer, Stettin, ijzer; Skllessig, C. Sunding, Gohtenburg, ballast; Hosianne, I. Koster, Hamburg, stukgoederen; Mathilda, M. Michaelsen, onlangs van Antwerpen, door storm uit zee terug; Neva, B. L. Bunting, onlangs van Antwerpen, door storm uit zee terug; Prinses Victoria, T. Jackson; The Rainbon, J. Fise, beide naar Londen, stukgoederen en passagiers.

Van Gend gezeild:

Catharina Maria, P. Behrinh, Rostock, ballast; Johanna, A. Neuenberg, Hamkurg, suiker.

BATH, den 16 October. Gedurende de maand September ll. zijn aan het kantoor van In- en Uitklaring, Expeditie en Betaling alhier, de navolgende schepen ingeklaard: 88 ballastscheeps, 1 met bier, 8 met boekweit, 14 met granen en rogge, 25 met houtwerk en hout, 4 met kalk, 1 men koffijboonen, 5 met meubelen, 15 met passagiers, 3 met potaarde, 1 met rijst, 9 met steenkolen, 37 met stukgoederen, 1 met tabak, 3 met versche vruchten, 99 met zink, hard en straatsteenen, 30 stoombooten met stukgoederen en passagiers, 316 visschepen vol en ledig; waarvan 419 onder Nederlandsche en 241 onder Belgische vlag; te zamen 660 schepen.

Uitgeklaard: 4 met aardewerk, 86 ballastscheeps, 8 met beer 4 met drooge en zoute visch, 28 met gerst, 23 met haardasch, 2 met haver, 6 met hoepen en biezen, 6 met hooi, 1 met houtwerk en hout, 5 met kaas en traan, 32 met koffijboonen, 58 met koolzaad, 1 met meekrap, 4 met meubelen, 1 met molensteenen, 20 met passagiers, 1 met pijpaarde, 4 met raapkoeken, 23 met stukgoederen, 2 met versche vruchten, 30 stoombooten met stukgoederen en passagiers 48 visschepen vol en ledig, 257 vaartuigen met mosselen; waarvan 588 onder Nederlandsche en 245 onder Belgische vlag; te zamen 833 schepen. Totaal generaal 1293.

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.